

BÉCSI POSTA

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG KULTURÁLIS ÉRTESÍTŐJE
Új sorozat, XVIII. évfolyam, 8. (141.) szám
Bécs, 2023. november

A 2023. december 3-án, vasárnap, 17:30 órától a Capistrangasseban:

Advent a könyvtárban - 2023

1. Bevezető szavak: **Másréti Kató Zoltán**, a BPT elnöke
2. **Wagner Szilárd** evangélikus lelkész áhítatot tart
3. Zenei meglepetés
4. **Ádám Ágnes**, az Osztrák Nemzeti Könyvtár könyvrestaurátora Bornemisza Péter prédikációs könyvének (1584) a restaurálásáról tart előadást.
5. **Demeter László** igazgató bemutatja az erdélyi **Tortoma** könyvkiadót, majd a magukkal hozott kötetekből, kiadványaikból **adventi könyvvásárt** tartunk.
6. Az ünnepi eledel elfogyasztása.

Kedves Bornemisza Péter Társaságbeli tagok!

Tisztelt rendezvénylátogatók és olvasók!

Itt az év vége, a Bornemisza Péter Társaság idei utolsó, hagyományos rendezvényére, az *Advent a könyvtárban* megtartására készülünk - Advent első vasárnapján. Készülünk és várakozunk. Visszapillantunk és előre nézünk. Számbavesszük mi volt jó, mi volt rossz az elmúlt évben, illetve, hogy a jóból-rosszból mit tanulhatunk a jövőre nézve. Az egyetlen igazán kedvezőtlen dolog a folyamatos anyagi bizonytalanság volt, ennek ellenére még soha ennyi rendezvényt nem szerveztünk a BPT-nél, mint az idén! Emellett a kulturális pezsgés mellett, ugyancsak örvendetes tény, hogy egyesületünk újabb tagokkal gyarapodott. Mindez az Önök, tagjaink és támogatóink segítségével nélkül nem valósulhatott volna meg! Egyesületünk nevében köszönjük, és mindenkit arra biztatunk, hogy látogassa rendezvényeinket és támogassa erőfeszítéseinket.

Nem csak visszapillantunk, de előre is nézünk és tervezünk. A Bécsi Posta utolsó nyomtatott számát tartja kezében az olvasó. Jövő évtől kulturális kínálatunkról körlevelekben/hírlevelekben értesítjük a rendezvényeink iránt érdeklődőket, míg a **Bécsi Posta egyesületi értesítőnk online kulturális-közéleti folyóirattá alakul át**. Az alábbi oldalon erről a kezdeményezésről olvashatnak.

Másréti Kató Zoltán
A BPT elnöke

BÉCSI POSTA

• Kulturális – közéleti online folyóirat •

Kiadja a Bornemisza Péter Társaság

www.bornemisza.at

becsiposta@gmail.com

Küldetésünk:

• A bécsi székhelyű Bornemisza Péter Társaság (BPT) online folyóirata, szellemi fórumot biztosít a magyar diaszpórában élőknek és alkotóknak, illetve a magyar diaszpórával foglalkozóknak.

• Nem csak a kisebb-nagyobb közösségek, de minden egyes ember élete és sorsa is érdekel minket. A múlt éppúgy foglalkoztat, mint a diaszpórában élők mindennapjai. Munkánkkal fennmaradásunk esélyeit reméljük erősíteni.

• Hisszük, hogy a diaszpórában élő magyarok érdekeltek egymás megismerésében, és sajátos életvitelük - életfelfogásuk által képesek egymással együttműködni.

• A magyar diaszpóra sokrétű családi, kulturális és társadalmi kapcsolatban áll a befogadó közeggel, melyben tevékenyen létezik. Nem csak a magunk, de a teljes magyar nemzet számára is értékesek ezek a kapcsolatok, ezért dokumentálásukra bő teret biztosítunk.

• A magyar diaszpórának nem csak Magyarországgal, hanem az anyaország határain kívül élő magyar nemzeti kisebbségekkel is közvetlen kapcsolatokat szükséges ápolnia. Igyekszünk ezeket a kapcsolatokat erősíteni.

• Folyóiratunk elsődleges nyelve a magyar, de szerzőink és fordítóink révén más nyelveken is szívesen megszólalunk. Hiszünk a soknyelvűség fontosságában, míg anyanyelvünk ékességére vigyázunk.

• A *Bécsi Posta online kulturális-közéleti folyóirat* egy reményteljes próbálkozás. Szellemi műhelyünk önállóságához, szabadon gondolkodó státuszunk szuverenitásához minden körülmények között ragaszkodunk, ezért támogatóinkat kizárólag az Olvasók, az önzetlen magánemberek és vállalkozók, egyesületek és közösségek tagjai sorából reméljük.

• Szerzőink közé várjuk mindazokat, akik a magyar diaszpórában élnek bárhol a világon, és eredeti, még sehol nem közölt irodalmi vagy más természetű írott alkotással, önéletírással, családtörténettel, családi albummal vagy a magyar diaszpóra múltjára és jelenére vonatkozó bármilyen más dokumentummal jelentkeznek. Ugyancsak szerzőnk lehet, aki a magyar diaszpórára vonatkozó saját kutatást végzett, végez és eredményeit közölné, illetve mindazok, akik életpályájuk folyamán ismereteket és tapasztalatokat szereztek a magyar diaszpórával kapcsolatban. Meghívott előadóink, illetve felkért szerzők is közölnek lapunkban. Külön hangsúlyozzuk, hogy a másod-, harmad- és többedgenerációs leszármazottak, magyar felmenőikről, emlékeikről, magyar kötődéseikről nem csak magyar, de más nyelven is írhatnak nekünk! • *You are welcome to tell us and our readers about your „Hungarian memories” in all languages!* • *Gerne können Sie uns und unseren Lesern in allen Sprachen von Ihren „ungarischen Erinnerungen“ erzählen!* • *¡Les invitamos a contarnos a nosotros y a nuestros lectores sus "recuerdos húngaros" en todos los idiomas!* • *N'hésitez pas à nous raconter, ainsi qu'à nos lecteurs, vos « souvenirs hongrois » dans toutes les langues!*

ROVATOK:

Körkérdés – Amit tudnunk kell.

Magyarok, ha megszólalnak – *Élettörténetek, (mély)interjúk, visszaemlékezések, önéletírások.*

Az egyik legfontosabb kincs, amit utódainkra és közösségükre hagyhatunk: saját életünk története.

Vegyesházasság – Párkapcsolaton, családon belüli kulturális interferenciák

Generációk – A diaszpóra gyermekei

Közös házunk tája – Az európai magyar diaszpóra

Aranymetszés – Alkotók a magyar diaszpórában: művészek, tudósok, mesterek

Grenadírmars – Bécsből nézve a világ

Haza a fazékban – Magyar életmód a világ körül

Holdudvar – Podcast

Papír, tinta, megabyte – Támogatóink

MEGHÍVÓ

A Bornemisza Péter Társaság évet záró, decemberi rendezvényére

Advent a könyvtárban

Ádám Ágnes

(Osztrák Nemzeti Könyvtár, Bécs, könyvrestaurátor)

Bornemisza Péter prédikációs könyvének restaurálása

Demeter László

(Tortoma könyvkiadó, Erdély, Barót, igazgató)

A könyvkiadó bemutatása, melynek kiadványaiból **adventi könyvvásárt** tartunk.

2023. december 3.-án, vasárnap, d.u. 17:30 órakor.
A rendezvény helyszíne: Bécs 6. Capistrangasse 2/15

Ádám Ágnes

Nyíregyházán született 1958. november 10-én. Gyermekkorát Nyírpazonyban töltötte. Nyíregyházán a Zrínyi Ilona Gimnáziumban érettségizett 1977-ben. 1980-ban Budapesten, a Misztótfalusi Kis Miklós Nyomdaipari Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben könyvkötő szakmunkásvizsgát tett. Könyv-és papírrestauratori végzettséget szerzett a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola esti tagozatán,

Demeter László

Történész, muzeológus, könyvkiadó. Erdélyben, Baróton született, 1975-ben. Alap- és középfokú tanulmányait szülővárosában végezte; 1993-ban a helyi Baróti Szabó Dávid Középiskolában érettségizett. 1996-tól a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Római Katolikus Teológia Fakultásának hallgatója volt, ahol 2000-ben hittantanár és történész diplomát szerzett.

valamint az Országos Széchényi Könyvtárban (1981-1983). 1985-ben könyvkötő mestervizsgát tett. Egyetemi diplomáját a Magyar Képzőművészeti Főiskola Múzeumi és Közgyűjteményi Tárgyrestaurátor szakán szerezte meg (1988-1992). 1996-ban az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán végzett könyvtörténet-sz-könyvmuzeológus szakon.

Továbbképzések, ösztöndíjak, tanulmányutak:
Deutsche Bücherei in Leipzig, Universitätsbibliothek Jena (1988) Földgömbrestaurálás, OSZK (Frau Moyesh, M. Schack; ÖNB) (1990) Österreichische Nationalbibliothek Wien, Salzburger Landesarchiv (1993) Hollandia, Amszterdam, Hága, Leiden (1994) Görögország, Athen, Thessaloniki (1996) The International Course on Japanese Paper Conservation, ICCROM (Japan, Tokyo, Kyoto, Nara, 1997) „Train the Trainer“ Internationale Seminar, Wien, Graz (1998).

Munkahelyek:

1. Állami Könyvterjesztő Vállalat, Budapest, Kossuth Könyvesbolt -Vörösmarty tér (1977-1978)

2. Pest megyei Levéltár, Budapest, könyvkötő és restaurátor (1978-1984)

3. Magyar Nemzeti Könyvtár - Országos Széchényi Könyvtár Vári Restauráló Műhely (1984-2007) Történeti bőr- és pergamenkötések, kéziratok, fatáblás, fémveretes kódexek, pergamen oklevelek, régi nyomtatványok, térképek, plakátok, metszetek restaurálása. Részvétel a Corvina Programban, egy új restaurálási eljárás kifejlesztésében és alkalmazásában.

4. Osztrák Nemzeti Könyvtár, Bécs (Österreichische Nationalbibliothek, Institut für Restaurierung, 2007-2023) Feladatok: állományvédelem a könyvrestaurálásban, bőrborítású fatáblás kódexek restaurálása. Pergamenrestaurálási eljárások, könyvtörténeti technikák kutatása. Oktatás, előadástartás, publikálás, vezetés a Könyvrestauráló Intézetben. Kézikönyv és jegyzetek írása a pergamenrestaurálásról. Több Corvinát restaurált, valamint előkészített magyarországi kiállításra.

Tagság: Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesület, Restaurátor Szakosztály (1983-2009) Szerkesztőbizottsági tag a PNYME Papíripar című folyóirat, Hagyományvédelem és Restaurálás rovatának (1998-2009). 1988-ban felvették a Magyar Képzőművészeti Alap tagjai közé (munkái elbírálása alapján). 1994-től tagja az Internationale Arbeitsgemeinschaft der Archiv-, Bibliotheks- und Graphikrestauratoren, azaz a IADA-nak. A Bécsi Napló munkatársa. Elismerések: Miniszteri Dicséret az Országos Széchényi Könyvtárban végzett munkájáért (1986). Az OSZK Keresztury Pályázatára beadott „Könyvmuzeológia restaurátor szemmel“ című tanulmánya 2.helyezést ért el. (2004) Magyar Örökség Díj (csoportos) egy új pergamenrestaurálási eljárás kidolgozásáért és a sérült állapotban lévő Corvinák restaurálásáért (2017).

2001 és 2006 között Nagyajtán és Baróton tanárként dolgozott. A székelyföldi Erdővidéken, Baróton, 2006-ban megalapította az Erdővidék Múzeumát, melynek azóta vezetője. A múzeum gyűjteményének legfontosabb darabjai: Kászoni Gáspár gyűjteménye, a Dobó-Valál Egyesület régészeti ásatásaiból előkerült tárgyak, valamint két, a világon egyedülállónak számító kiállítás, a szinte teljes épségben előkerült négymillió éves masztodon csontváz, illetve a Miniatur Történelem: Erdély Története az Őskortól a II. Világháborúig című évről évre bővülő ólomkatona-kiállítás.

2006-ban megalapította a Tortoma Könyvkiadót, melynek ügyvezető tulajdonosa. 2017-től, a dr. Obrusánszky Borbála főszerkesztésében negyedévente megjelenő Kelet Kapuja című folyóirat felelős kiadója. 2019-től a budapesti Heraldika Kiadó ügyvezető tulajdonosa. 2000 és 2009 között a negyedévente megjelent honismereti folyóirat, az Erdővidéki Lapok alapító főszerkesztője. Laptulajdonosa volt az Erdővidéki Hírlap című hetilapnak.

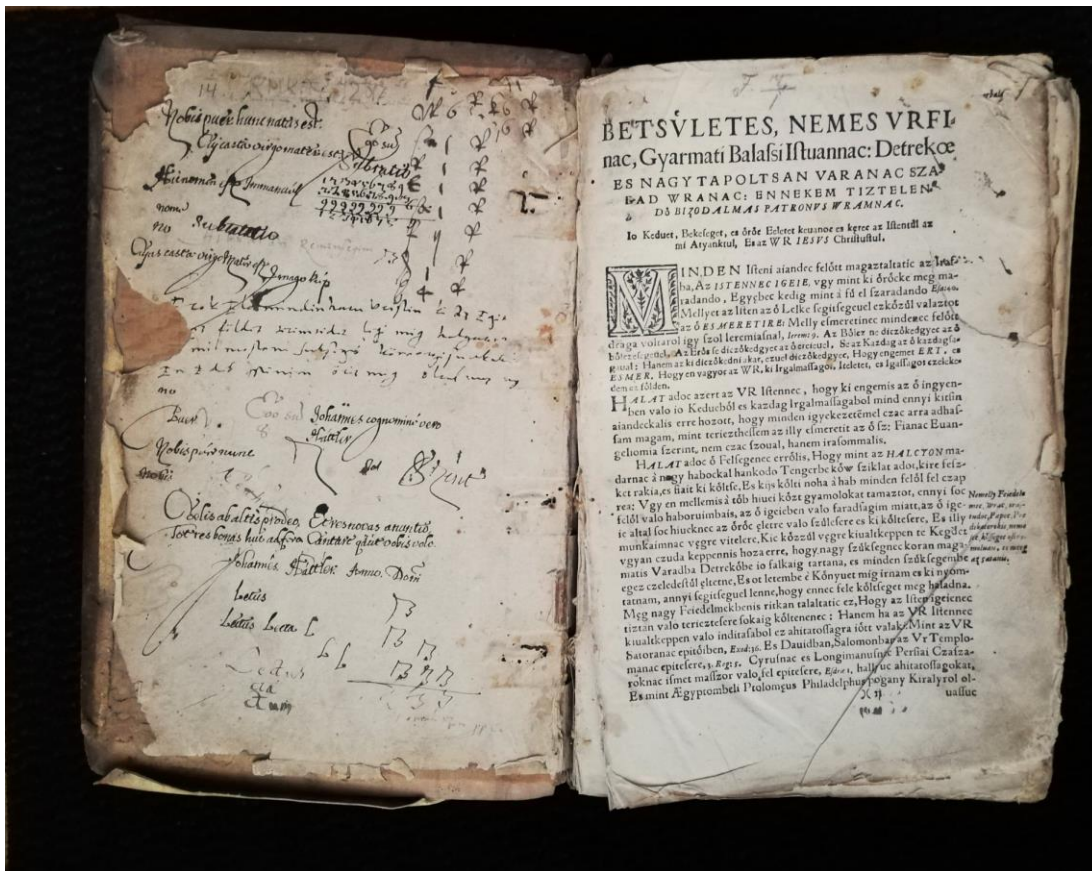
A Gaál Mózes Közművelődési Egyesület elnöke, olyan identitáserősítő rendezvények szervezője, mint az Erdővidéki Közművelődési Napok, vagy a Magyar Örökség nevű honismereti szabadegyetem és tábor. Alapító elnöke (2010) a Kun Kocsárd Egyesületnek, mely szervezet célja a dél-erdélyi szórvány magyar közösségek felkarolása. 2018-tól a Magyar Örökség Díj kuratóriumának tagja, Erdély képviselője. A magyar jövőbe vetett optimista hitének, a nemzet iránti elkötelezett tenni akarásának és ez irányú, szerteágazó munkásságának köszönhetően az erdélyi magyarság egyik meghatározó alakja és mozgatórugója.

A magyar szórvány napjának kezdeményezője. Több mint tíz éve vetette fel, hogy november 15., Bethlen Gábor születésének napja legyen a magyar szórvány napja. Javaslatát elfogadta első ízben az RMDSZ kongresszusa, utána pedig a Magyar Állami Értekezlet. Végül a Magyar Országgyűlés ezt törvényerőre emelte, így november 15. a Magyar Szórvány Napja lett.

Bornemisza Péter prédikációs könyvének restaurálása

A restaurátorok kezébe gyakran kerülnek régi imádságoskönyvek, evangéliumok, liturgiák, bibliák és más egyházi témájú művek. Ez nem meglepő, hiszen azok a leggyakrabban használt, forgatott kötetek; így sérüléseik is emiatt általában tipikusak.

A restaurálandó mű *Predikatio, egész esztendő által minden vasarnapra rendeltetett euangeliomból. Iratot Bornemisza Peter által* volt. Nyomtatott 1584-ben Detrekő-Rarbokon, mint azt a könyv leghátsó lap recto-ján olvasható: ENNEC NYOMTATASA, Kezdetet DETREKOE varaba: Vegeztet RARBOKON, hozza tartozo Faluba, ... M D LXXXIII.

A papírra nyomtatott könyvtest egy bükkfából készült kötéstáblában helyezkedik el. Kidolgozása jellegzetesen megmunkált németalföldi reneszánsz stílus, a táblák éle fejnél, lábánál és oldalt leereszt, srégelt; jól láthatóak a kis szegecsekkel rögzített, rézből készült veretek melletti, ujjnyomokra emlékeztető mélyedések. A könyvtestet összefogó bőrszjak leszakadtak, csak kisebb töredék maradt meg belőlük; az őket rögzítő fémlapocskák szintén elvesztek.

A disznóbőr kötésborítás egyrészt erősen megkopott, kifakult, színétvesztett, másrészt viszont néhol erősen fénylik, erősen piszkos és foltos, karcolások, elszíneződések vannak. A kifényesedett helyeken láthatóak a korabeli díszítések, a vaknyomáshoz használt görgetők, eszközök nyomai. A felső táblán a vonalazott keretekben féloldalasan álló alakok láthatóak, néhol olvashatók az alattuk levő nevek, mint például: PAVLVVS, MATHEVS, MARKVSEW, LUCASEW, IOHANNES, valamint DAVID. A hátsó táblán rovarrágás nyomai fedezhetők fel. A bőr erősen kiszáradt, megkeményedett, hullámossá vált; feltételezhetően a rossz tárolási körülmények következtében, a száraz és nedves levegő, a páratartalom gyakori váltakozása miatt. A fatábla eleinél a bőr felgyűrődött, felvált, és több helyen elszakadt.

Különösen erős volt a sérülés a külső nyílásban, ahol a bőr nemcsak beszakadt, hanem hiányos is, és teljesen elvált a gerinctől. Az alsó oromszegőnek nyoma veszett.

A könyvtest eldeformálódott, megtörtött, s ez jól látható vált a duplánfűzött bordákon is. A fatábla sarkai túlságosan legömbölyödtek, bőr borításuk teljesen lekopott. A tábla belső oldalát borító tükörpapír piszkos, szakadt, hiányos volt, valamint a mű címlapja hiányzott. A belső nyílás is elszakadt, a lapok közül néhány meglazult, néhol ki is estek, kilógtak a kötetből, széleik rojtosakká váltak, meggyengültek, elveszítették tartásukat.

A restaurálás első lépéseként, a sorrend ellenőrzése és az állapot részletes dokumentálása után, a száraz tisztításra került sor. A külső felületek, a poros metszések letörlése puha anyaggal, a belső oldalak tisztítása a nyílásban pedig ecsettel történt. Nem volt cél az ujjnyomok és a foltok eltüntetése, hiszen az a többszázéves használatból következett be, a könyv történetéhez tartozik. A teljes „felújítással“ a mű elveszítené régiségét, patináját, amúgy pedig szükségtelen a nedves beavatkozás.

A lapok hiányainak, valamint a tükrök kiegészítése és a szakadások bezárása megfelelő színű japánpapírral történt, az etikának megfelelően visszaoldható metilcellulóz ragasztó segítségével. Szükség szerint a gyenge részek szintén természetes cellulózalapú anyaggal (Klucel) lettek megerősítve. Megtörtént a kiesett lapok visszafűzés az eredeti helyükre, figyelve-megőrizve az eredeti technikát. A Nemzeti Könyvtár katalógusában szereplő digitalizált, szintén 1584-ben nyomtatott prédikációs mű segítségével készült egy másolat a címlapról, amely a hiányt pótolva belekerült a kötetbe. A borítóanyag kiegészítése a gerincen, az oromszegőnél, valamint a sarkoknál és a tábla éleinél az eredetihez hasonló színű bőrrrel történt. Ragasztóanyagként szükség szerint rizs- és búza keményítő került felhasználásra. A helyreállított mű most már biztonságosan lapozható és olvasható.

A kötet kapott egy savmentes kartonból készült borítót, megőrzésre pedig egy jól kezelhető zárt dobozba került.

„...hafznos az io czelekedet...“

Glória

A madáchi életmű fénypontja, a Tragédia egyértelműen leghíresebb mondata a zárómondat. Hozzá kapcsolódik egy egyedülállónak tekinthető rendezői gesztus, egy ritka, de annál többet mondó „kézmozdulat”. Néhány magyarországi rendező úgy állította színpadra, hogy a végkicsengését meghatározó, döntő mozzanatot egyszerűen elhagyta előadása végéről, megváltoztatva a mű lezártságát, teljességét, kerekességét.

A 'drámai költeményhez' hiánytalan szöveg-egészként közeledve érdemes az Ádám-Lucifer, Ádám-Úr, Úr-Lucifer közötti ellentéteket, az érdeklődőket nem túlfárasztva, tudósi alapossággal újraelemezni. Láthatóvá válna, hogy a karakterek egymással szembesülve felváltva oltják ki, erősítik föl egymás eszmeiségét, érveit.

A cselekményben a fölerősödő emberi világ fölöttiség, az isteni igazság győzedelme a világi tévelygés, ill. a luciferi csábítás ellenében, a szövegíró Madách eszmeiségével, lelki beállítottságával magyarázható. Az erősen katolikus családi hagyomány – ha csupán a formában, ha mélyebben, a lelkiségben, mindenképpen nyomot hagyott Madách Imre művészetében.

Az ember tragédiája kezdő három „színe” (menny-paradicsom-édenkertben kívüli állapot három konglomerátuma) mindössze elő-készítő elemek egy hosszan kibontakozó, tragikus kicsengésű történelmi-képzletbeli utazáshoz, a Lucifer irányította álom-színekhez. A zárójelenet – akár drámai költeményként, akár színpadi megvalósulásként – nem lett ugyanolyan terjedelmű, mint a kezdeti felvezetés, már csak a dramaturgia vég előtti, katarzis-közeli már-már kötelező tömörítő jellege, és érvényesítése-érvényesülése miatt sem.

A sajátos végkifejlet erőteljesen emlékeztet a nyitányszerű kezdősorokra. Már a Tragédia legelején erőteljes megnyilatkozást érzékel az olvasó. A mű ugyanis az angyalok karával kezdődik:

*Dicsőség a magasban Istenünknek,
Dicsérje őt a föld és a nagy ég...*

A bevezető sorokban a mondatok kétszer 12 szóból állnak. Az egybetartozó első-második sor föld-ég kapcsolatra utal. Függőleges vonallal lenne ábrázolható. A harmadik-negyedik egybetartozó sorpár, az idő kezdetére és végére utal. Grafikusán, táblázatokban általában vízszintes vonallal szokás jelölni. A két vonalat egy elképzelt papírlapon központosan egymásra csúsztatva a két vonalból egy összeadásjelre emlékeztető képet kapnánk. Keresztet. Ez az ábra, akár véletlen végeredmény, akár ihletszülte, tudatalatti alkotói munka eredménye – mindenképpen meggondolkoztató.

Az angyalkórus éneke szintén tizenkét sorból áll, három négysoros, keresztrímes sorból. A szerkezet, tartalom igazolja annak egységét. A hármas tagolás a keresztyén szentháromság-fogalomra is utalhat, és feltételezhető, hogy egyfajta az alkotói szándékot-mintát követ. Szavak szintjén kétszer jelenik meg a tizenkettes szám, harmadszorra pedig szövegszinten. Mintha egyfajta koherencia-teremtő erő működne Madách szövegének legelején.

A leginkább meghatározó **katolikus liturgiai vonatkozású érv** a drámai költemény felépítésének nem véletlenszerű, „akármilyen-lehetne” jellegére ugyanebben a szövegkezdetben található. A Tragédia kezdőszavában. Mert *Az ember tragédiája* nem prózában, hanem dallam nélkül ugyan, de énekben kezdődik Ráadásul fortissimóban, zenei műszóval élve; ezzel a szóval: dicsőség.

„Dicsőség a magasban Istenünknek.” Nem más ez, mint a katolikus liturgia közismert imája, himnusz kezősora (Gloria in excelsis Deo), a közismert kezdet kicsit módosított magyar megfelelőjeként. És ez a zenei párhuzam Madách esetében helytállóan, elfogadhatóan tűnik. A világ legnagyobb zeneszerzői többen (Vivaldi, Mozart, Puccini, Liszt, Haydn) írtak nagyméretű, jelentős, életművüket meghatározó oratóriumot, misét Gloria címmel. Katolikus tapasztalatú ember ma is természetesnek veszi Madách művének ilyen irányú elkötelezettségét. A mise-jelleget, benne a világtörténelmi példázatokkal gazdag keret-történettel.

A glória jegyében induló eseménysor pedig – a „tragédia” szó használata ellenére – szinte magától értetődően ér véget a híres zárómondattal. Az újrakezdés esélyét az Úr szava, döntése pecsételi meg: ez pedig a mű bevezetőjében fölzengő, majd a végkifejlet faláról visszaverődő és visszhangzó „...**bízva bízzál**”.

Figyelő Figyelő Figyelő Figyelő

Előzetes

2024. február 4-én, 17:30 órai kezdettel Szekeres Attila (Sepsiszentgyörgy) nemzetközileg elismert heraldikus tartja meg „Erdély címere az osztrák államhoz kötődő címerkompozíciókban” című előadását.

KIÁLLÍTÁSOK:

Renoir – A festő és modelljei

Budapesten, a **Szépművészeti Múzeum** a párizsi Musée d'Orsay-val és a Musée de l'Orangerie-vel együttműködésben szeptember 22-étől nagyszabású Pierre-Auguste Renoir-kiállítást rendez, amely a festő alakábrázolásait állítja a középpontba. Többek között azért esett Renoir-ra a választás, mert 2019-ben a múzeum, egy történelmi jelentőségű gyűjteménygyarapítás révén, megvásárolta a mester *Fekvő női akt (Gabrielle)* című kései remekművét. A kiállítás 2024. január 7-én zár.

Szabadságharcosok között |

John Sadovy (1925–2010), a *Life* című amerikai képes hetilap számára tudósító, cseh származású fotóriporter 1956. október 29. és november 1. között volt szemtanúja és krónikása az október 23-án kitört magyarországi forradalom eseményeinek. A **Magyar Nemzeti Múzeum** és a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, együttműködésben a fotós két lányával, Liza Jane Sadovyval és Yvonne Sadovy de Mitchesonnal, másolati fényképkiállításon mutat be válogatást John Sadovy 1956-ban készített felvételeiből. A tárlat megtekinthető: 2023. december 10-ig.

Támogatásokat, adományokat szívesen fogadunk!

Kérjük, segítsék a BPT működését! Hozzájárulását köszönjük!

EmpfängerIn: Peter Bornemisza Gesellschaft

Bankverbindung: Unicredit-Bank Austria, 1020 Wien, Rothschildplatz 1.

BLZ: 11000 Konto Nr. 00207578600

IBAN: AT58 1100 0002 0757 8600

SWIFT (BIC): BKAUATWW

Verwendungszweck: Az Ön neve + "Spende"

Tisztelettel: a BPT elnöksége

Lapunk letölthető a BPT honlapjáról: www.bornemisza.at/

Absender: P.b.b Péter Bornemisza Gesellschaft
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.

www.bornemisza.at

Dipl.Ing. Barna SZABÓ
Robert-Barany-Str. 3

A - 2000 Stockerau

“Wiener Post“
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien

Medieninhaber und Herausgeber: Péter Bornemisza Gesellschaft, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Redaktion: Mag. Zoltán Kató
E-Mail: bornemiszapetertarsasag@gmail.com Bankverbindung der Gesellschaft: Unicredit-Bank Austria, 1020 Wien, Rotschildplatz 1
BLZ: 11000. Konto Nr. 00207578600, IBAN: AT581100000207578600; SWIFT (BIC): BKAUATWW